

Tour Europa 1998 (LGB-Annecy-Lökken)

Contributed by Jonas Svedberg
Wednesday, 18 April 2007
Last Updated Friday, 20 April 2007

Tour Europa 98 - en kort resumé
Av Jonas Svedberg, Glidflygarna Luleå H&SkFK

I samband med SM 1998 gjorde Glidflygarnas järngång med stöd, från Arctic HG&PG en händelserik roadtrip/skärmflygresor till de franska alperna, till en minnesvärd erfarenhet.

(Sist i artikeln hittar du länkar, kartor och bilder., tillagda 2007.)

Lördag 20 juni. 05:00. Avfärd Myckeläng

Midsommardagsmorgon, avfärd från Söråker 54 mil söder om Luleå. Fyra yrvakna bilförare beger sig iväg i ett stycke Citroen Jumper 2.5 TD med 8 + 1 platser och stort stuvutrymme. Vi är Tomas, Torkel, Ingemar och Jonas. De fyras gäng följer Patriks anvisade genvägar och minuttidsschema ända till Sala där vi kommer vilse och följer skyltarna istället. Väl i Norrköping samlar vi upp Katarina som bjuder på kaffe med nybakt bröd. Ekipaget drar sedan vidare till Gränna där vi hämtar Johan och blir bjudna på små polkagrisar. Nu är bara ett Sverigestopp kvar, det är att hitta hem till Patrik i Kungälv, med en utmärkt kartskiss (och mobiltelefon) så lyckas vi även med detta stordåd. Patrik med föräldrar bjuder på finmiddag, vi är dock tvungna att bege oss vid femsnåret för att säkert hinna med färjan till Helsingör. I Danmark visar det sig vara ovanligt svårt att hitta en mack, men halvvägs till Rödby hittar Johan ett ställe där vi fyller däck och tank.

Söndag 21 juni. Natt, någonstans i Tyskland

110-130 km/h sträckkörning på ett Autobahn belamrat med vägarbeten, men nattrafiken är lagom tunn så milen och orterna tuggas in, en efter en, Hamburg, Hannover, Kassel, Frankfurt, Karlsruhe, Basel.

Söndag morgon. 11:00. Lac Gruyere

Vi stannar i mitten av Schweiz och frukost/lunch-rastar vid Lac Gruyere, en grön sjö med storslagen utsikt över Alperna. Torkel anklagar servitrisen för att ha lämnat honom ("You just walk away from me") och Johan får en livsgivande dos av Rivella (kolsyrat mjölkserum, även känt som läskedryckernas Champagne). Efter tankning glider vi vidare mot resans ändpunkt Haut Savoie i Frankrike. Torkel guidar oss förbi 'peagen' (blå=betalväg), jet-set playan och kasinot till flygstället i Talloires som heter Plan-Fait och är ett 350-400 meters hang med utsikt över den smaragdgröna Annecysjön. Vi gör ett flyg var, Patrik och jag gör t.o.m. ett försök att ta oss upp till Dents de Lafon ("Tänderna"). Vi kommer halvvägs upp trots stabila förhållanden. Dagen stora utmaning är att landa säkert med en relativt stark dalvind och en termisk landning, jag knälandar, Katarinas Atoll bjuder på framfall och två Omega 4:or serverar piruetter på finalen. Sedan kör vi vidare mot Le Grand Bornand (LGB) som ligger i en dalgång ovan Annecysjön. Hyfsat smärtfritt hittar vi till campingen Le Escale, som visar sig ha mycket fina lägenheter nära landningen, med två fyrbäddsrum och ett hyfsat stort kök-allrum. Väl duschade och upppackade går vi in till byn för att fylla magen och några lyckas beställa världens sämsta pizza medans någon annan lyckas tappa bort sin FreeX gratiskepa. Anna Rydh dyker nu upp och hoppar in i vår lägenhet (men väljer av en "outgrundlig" anledning att sova på balkongen, zzzzzZZZZzzzzZZZZz).

Måndag 22 juni. 09:30. Första riktiga flygdagen.

Flygsugna stressar vi iväg till liften efter att ha besiktigt de två landningsplatserna lite närmare, liften visar sig dock ha begränsat öppethållande, men vid halv elva kommer vi upp i alla fall. Starten fylls av förväntansfulla SM-flygare som vill passa på och göra ett träningsflyg. Starten "La Cha" som ligger på 2050 möh är brant (ungefär som brantaste delen av Måttsund), stor och helt täckt med gräs. Det tar ett tag för termiken att vrida upp mot slutningens SSO, men en del startar ändå och hälften lyckas hållas kvar.

När det väl blir bra så startar vi, Johan gör en något misslyckad Paranoia-start(huvudet först) med sin låne-skärm och hans Lap-Top får bita i gräset och Verbier-kompassen rullar försmädligt ned 400 höjdmeter mot ett säkert gömställe. En efter en kommer vi iväg, det visar sig inte alldeles lätt att ta sig högt men att hålla sig kvar går finemang. Jag lyckas fånga en svag 1 meters blåsa er

bit ut och Patrik kommer in under mig, men den avtar tillfälligt så han slutar kurva, själv ligger jag kvar några varv i nollstig varefter blåsan ökar farten igen, skönt att komma upp i svalare luft. Efter lite problem med att hitta kärnan så när jag 2700 möh och ger mig iväg på en kort tur mot Danay (en liten skogsbeklädd kulle söder om LGB) men hittar inget stig där varvid jag ger mig ut över byn för att känna på dalvind och luften över landningen. Jag hör nu lite rop på radion som sedan visar sig vara orsak av en kollision mellan Anna och en annan svensk på ostsidan av La Cha, lyckligtvis går det bra och båda kan fortsätta flyga, men vissa andra som såg på tappade flyglusten totalt och gick ner för att landa.

Väl samlade nere på fast mark i 35 gradig värme tar vi en tur till Annecy-sjön för att leta ett ställe att både äta lunch och bada på. Vattnet är mycket behagligt men lunchrestaurangen serverar endast torra baguetter med ost och skinka utan smör. Avsvalkade men fortfarande hungriga åker vi hemåt via Thones för att handla lite kvällsmat. (Under tiden pågick ett SSFF styrelsemöte i LGB som jag helt lyckats glömma bort). Dagens inköp blir en av mig sponsad ITV-kepa och dagens middag blir pasta med lite rödvin.

Tisdag 23/6. 09:30. Tävlingsdag 1

Anna, jag och Johan är de som är med i tävlingen från vårt gäng, vi bevittnar briefing där tävlingsledaren Pierre Naville och arrangörens representant (Herman G.) presenterar sig och berättar om hur saker och ting kommer att fungera under veckan, bla blir jag tillsatt i uppgiftskommitten som SSFF observatör. Väl uppe på start agerar friflygande Torkel och Tomas som förflygare, och Torkel lyckas kurva upp sig i ett cumulus som ligger framför start, och gör ibland pytteöron för att inte åka in i dimman för att i nästa termikvarv åka uppåt igen, och sedan dra öron igen, ….. , såg mycket trevligt ut.

Dagens uppgift består i att fotografera ett lifthjul, en vändpunkt 2 km NO om starten sedan ta en bild av en liftstation ovan La Clusaz 8 km i SO, för att sedan bege sig tillbaka och passera starten för att ta en bild av ett hus i byn NV om LGB, liftstationen igen och slutligen mål i LGB, totalt ca 40 km's bana.

När 25 Spitzenpiloter sticker ut från starten i attackformation blir Torkel orolig och lämnar sitt moln och beger sig raskt ut mot dalen. Själv avvaktar jag ett tag och startar en kvart efter i den tredje omgången. Jag provar att hitta lyft lite längre ut, lite närmare Torkels moln och får snart kontakt. När jag väl kommit upp i molnbas 2300 möh (endast 250 meter över La Cha) är det bara att bege sig mot första vändpunkten, jag tar mig dit i sällskap med Tomas Gustafsson genom att ta en väg via en mellankam som hade lite mer öppet luftrum än den kam som gick direkt från La Cha. Vi lyckas ta fotot och med händerna klara att dra öron för att undvika molnsug så glider vi tillbaka till starten på mellan 1900 och 2200, väl framför start hittar jag igen Johan, tillsammans ger vi oss iväg på ett glid mot nästa vändpunkt, en bit på vägen möts vi av en Spitzen som är på väg åt mots en ruskig fart. Vår låga utgångshöjd 2250 gör dock att vi är tvungna att hitta termik vid mellankullen Danay. Johan kommer in för och hittar en stark men smal blåsa av typen halva varvet inne, halva varvet ute. Men vi lyckas ta tillräcklig höjd för att bege oss på ett nytt glid mot liftstationen på Aravi-kedjan ovan La Clusaz. Johan flyger snabbare än mig och dyker direkt in på skogskanten som ligger lite i lä om man tänker på den tidigare avdriften och de som ligger och försöker hanga på andra sidan av kammen. Dock så verkar det funka hyfsat men jag håller mig ändå lite längre ut från granarna för säkerhets skull, efter en stunds letande så lyckas jag ta mig upp på en ås på Aravi som leder mig upp i nära molnbas som visar sig vara så lågt som 2200 här, jag fotograferar vändpunkten "Cret du loup", en liftstation som ligger på 1870 möh och beger mig tillbaka samma väg som jag kom, halvvägs tillbaka hittar jag inte igen något stig utan bara en stark motvind, som visar sig vara dalvind som blandas med en nyanländ nordlig vindkomponent. Med väl avvägd 'speed' försöker jag komma runt och åt att hanga på Danay kullen men utan att lyckas, slutligen är jag tvungen att gå ned till LGB landningen men det visar sig inte vara så enkelt att komma fram dit utan jag får landa i kohagen bredvid. (Där jag senare får sällskap av Tibbe-Mia och Janne Orbing, båda friflygare som inte heller kom riktigt fram till landningen.)

En snabb utrymning av kohagen medför en stycke elstöt men sedan får jag packa skärmen i lugn och ro med assistans av ett lamm och sju kycklingar. Väl framme bland de andra piloterna på landningen ser jag en skärmspets snabbt försvinna ned bland hustaken. Det visar sig vara en friflygare som landat hårt på en äng 200 meter bort. Torkel, jag och Tomas tar oss dit i bussen, tillsammans med en hängflygarbil för att kolla in hur det gått, han håller dock redan på att packa skärmen varför jag ensam beger mig dit för att kolla upp hur han mår medans de andra åker tillbaka till landningen. Efter en stunds samtal märker jag att piloten ifråga har slagit i ganska hårt, är lite öm i rygglutet och är lite chockad. Vi konstaterar att han inte har några stora smärtor så jag bär bort hans utrustning. Turligt nog kommer sedan Torkel och Tomas tillbaka med bilen så vi kan ta honom till läkare på ett smidigt sätt. Med Annas franskakunskapers hjälp så hittar vi in till doktorn i LGB som överraskar med att prata utmärkt engelska och t.o.m. ha egen röntgen. Han undersöker piloten som visar sig ha en lite spricka i ryggraden på ett ställe där han inte hade några smärtor. Han får åka vidare med ambulans in till Annecy för noggrannare kontroll. Johan dyker upp på landningen efter en stund, han hade landat uppe på kullen bara någon kilometer bortom min egen landningspunkt (18.9 km). Tomas och Ingemar gör dagen till ära en mekarinsats och tar bort den eländigt lågt monterade dragkroken som behagar att skrapa i fartgupp och färjeramper när bussen lastas med mången glada skärmflygare.

Onsdag 24 juni. Tävlingsdag 2

På morgonen är alla resultat bakvända, efter en koll med datakillen så visar det sig att PWC-programmet som de använder är anpassat för luftstart, som gör att alla siffror blivit fel. Genom att mata in en fiktiv luftstartspunkt blir alla värden korrekta och de flesta piloterna glada. Flygdagen verkar bjuda på svag vind men en inversion kan skönjas i fjärran. Tävlingsledaren Pierre tror dock att dagen kommer att bli hyfsad, inga starka vindar är på ingång och inversionen har enligt uppgift redan börjat släppa ovan starten i Forclaz(Annecy).

Dagens uppgift blir att ta sig till Annecysjön ca 25 km bort, korsa sjön och fotografera en elstolpe (nära Roc De Boeufs) uppe på en kam för att sedan ta sig tillbaka hela vägen till Le Grand Bornand. Startfönstret öppnar vid elva och senaste landningstid är 20:00. Innan start hinner jag med att intervju Micke Jarås och Johan Mårtensson som frikostigt delar med sig om hur de flugit i området förut. Jag kommer iväg sent som vanligt då vinden envist vägrar styra upp mot starten efter det de två första spitzpilot-gängen givit sig iväg. Jag står kvar tillsammans med Fredrik Bergner och Zsolt på starten och väntar, men får först i det tredje startförsöket ordentligt tryck i skärmen och beger mig ut i luften, bortom La Cha i NO finns en liten ås som lockar men den visar sig inte ge vad den lovar så jag tar mig tillbaka till starten där Fredrik hittat en kanonblåsa. Tillsammans tar vi oss upp i molnbas och beger oss på ett glid mot Roc des Tours, en mäktig klippa vid vilkens fot ett 15-tal skärmar kämpar för att hålla sig uppe. Jag och Fredrik kommer fram hyfsat högt och avsöker området nästan vid klippans spets, i tredje sökomyggen hittar jag en smal blåsa som jag lyckas ställa upp skärmen i och ta mig upp nästan ända till molnet. Väl uppe kör jag vidare mot nästa "trigger" Roc de Charmieux där jag tankar ca 100 meter innan jag glider vidare mot le Suet som är den sydliga spetsen på mäktiga Mont Lachat. Halvvägs på mitt glid ser jag Ola Oredsson kurva sin Blå Gnista upp längs le Suets ostsida. Jag siktar ditåt och får kontakt med hans blåsa en bit under honom, tillsammans tar vi oss upp längs Lachat till korset och hoppar sedan över mot Tete Ronde där vi stöter på Ola Orädd i sitt röd-oranga Spjut. Vi termikhangar oss under kammens kant en bit bort till "Tete a Turpin" där vi fastnar ett bra tag i våra försök att komma igenom inversionen upp till en rimlig höjd för att kunna korsa dalen mot Dents-de-Lanfon (Tänderna). Vi kämpar på tillsammans en bra stund i hård termik som inte vill vara beständig och 2xOla beger sig av mot Tänderna när de får hyfsad höjd, själv befann jag mig lite lägre just då och missar taget. En kvarts kämpande till får jag sällskap av Fredrik som kommit ikapp mig igen. Äntligen hittar jag en blåsa som för mig upp till 2150 som är en relativt hyfsad höjd mot mina tidigare försök och riktar kosan mot Tänderna vid Annecysjön.

Väl framme vid Tänderna kurvar jag mig upp till toppen tillsammans med en tandemskärm, i vilken passageraren inte har någon hjälm. Jag hinner se Ola Oredsson bege sig mot andra sidan sjön under tiden jag kämpar med och mot en termik som blir allt mer turbulent runt den norra tandklippan. Efter en lång stunds harvande i mer eller mindre stök så stöter jag på Fredrik igen, hangande längs skogen på bergssidan under Tänderna. Själv börjar jag ledsna på denna typ av flygning och bestämmer mig för att prova på om det bär lite längre ut på Menthon-udden. Det finns ett slott och en tennisbana nästan på vägen över sjön kanske kan vara något att satsa på. Väl över dessa föremål så svarar varion med en gråt som gör att jag måste dyka med svans mellan benen ned till Plan Fait hanget, på vägen ner dit så ser jag att Katarina i sin grön-blå-röd-vita Atoll precis lämna det trångt hanget för att bege sig ned till landningen. Nere på hanget hittar jag igen och vinkar till Tomas i sin gula Sabra, efter en stunds lugnt hangade bland en större mängd skärmar behagar Tomas ligga ovanför mig, "suck" tänker jag. Men det är i alla fall kul att ha flugit från LGB till Annecy, och upp till stöket på Tänderna lockar inte alls. Efter en stunds eftertanke bestämmer jag mig på att försöka hanga på nästa kulle närmare Annecy, Mt Veyrier. Kanhända att man kan få lite egen luft där så att man kan runda av flygningen lite granna. Jag tänkte även passa på att kolla in fotopunkten som ligger på toppen av berget för framtida uppgifter. En 1 m/s blåsa släpper på Plan Fait och jag kommer loss några hundra meter från Tomas och de andra. Jag lyckas sedan precis smita in förbi venturin på Mt Baret och hanga mig upp på dalvinden där. Sedan hoppar jag från Mt Baret till fotopunkten på angränsande Mt Veyrier, väl ovan fotopunkten så hittar jag en 1 blåsa som ökar till en 2 blåsa och hyfsat snabbt befinner jag mig på goda 1800 möh. Lite förvånad så ser jag att jag är praktiskt taget i höjd med Tänderna och med lite medvind över sjön så skall jag nog kunna ta mig över till kammen på andra sidan. Detta blir ett av de längsta glidflygen jag gjort men med god fart runt 45 km/h utan speed så känns det som att jag lugnt skall kunna korsa sjön. Jag tar och dricker ett par klunkar vatten i den lugna sjöluften. När jag närmar mig andra sidan ser jag en blå-vit Ventus ligga och hanga under kammen, det är Fredrik som kört om mig igen, kul tänker jag och försöker hanga mig upp till honom.

Vi ligger länge under kammen båda två och det stiger svagt runt 0.7 m/s så det tar sin tid att komma upp. Fredrik hittar en liten blåsa och kurvar ifrån mig men fotopunkten ligger högst upp på kammen så det krävs ordentlig höjd för att ta sig dit. En tredje friflygande skärm är också med oss och hjälper till att markera termik. Efter en lång stunds termikhangande provar jag mig bort mot fotopunkten under kammens kant för att se om det lyfter där. Men jag kommer inte förbi 400 kV ledningen som leder fram till stolpen som är vår fotopunkt. Jag måste därför ta ett omtag genom att gå ned framför kammen, återvända och penetrera mot dalvinden bort till en lägre punkt på kammen igen där termik släppte förut. Med lite tålmod lyckas jag slutligen kurva mig upp så pass mycket att jag kan köra förbi ledningen och väl förbi den så hittar jag en finfin blåsa som för mig upp till 2000 möh. Cirklande tillsammans med ett segelflygplan försöker jag sedan ta ett foto på stolpen från rätt vinkel. Jag måste till slut avbryta kurvandet och flyga rakt fram för att kunna ta bilden men segelplanet envisas att vilja kurva och markerar ivrigt med skevrodren att det vill svänga. Jag får kurva ett par extra varv för att det skall kunna köra runt mig i min väg tillbaka norrut på kammen, halvvägs tillbaka till sjön tankar jag lite höjd upp till 1900 och följer sedan efter snabbe Fredrik som redan begivit sig av tillbaka över sjön mot Forclaz-starten. Under glidet har jag tid med dricka lite igen, det ljumma pärlande vattnet (Loka) smakar mycket gott.

Hemväg: Vi kommer in på ca 900 möh, avsevärt under den lägsta starten i Forclaz och det lilla stig som finns är svagt, runt 0.5-0.8 m/s och man måste stryka mycket tätt intill lövverket på slutningens sida för att få del av det. Klockan börjar dessutom bli sen runt halv sex så solen inverkan blir svagare och svagare. Fredrik och jag lövhangar tillsammans en stund och vi vinner runt 10 meter i minuten, Zsolt kommer också in en bit under oss. Styrkt av att ha sett andra lövhanga sig upp på samma ställe tidigare år så ligger jag så nära löven jag vågar och lyckas vinna meter för meter. Fredrik och Zsolt är trötta och hittar inte riktigt i och beger sig bort mot landningen Själv kommer jag upp till en Merak som hangar nedanför Coch Cabane starten, snart hittar vi små blåsor som går att kurva i ett par varv och jag befinner mig plötsligt ovan den nya kvällsstarten vid Forclaz. Där möter jag återigen tandemskärmen med passageraren utan hjälm och när vi kurvar i samma lilla blåsa ropar han "-Are you Prinkey !?". För trött för att skrika tillbaka ett vettigt svar vinkar jag bara och håller undan så gott jag kan för den snabbt flygande tandemskärmen. Vi kurvar/hangar oss bort mot Col de Nantes som är ett litet pass man måste passera för att ta sig till

"Tänderna" igen. Jag lämnar tandemekipaget och ger mig iväg mot Tänderna som jag träffar och hangar mig runt i trädhöjd. Jag har för låg höjd för att gena mellan Tänderna så jag måste ta mig runt båda. Väl runt så hoppar jag till nästa kam Dents de Cruet efter att ha spanat in dalvindens styrka i Thones dalen så beger jag mig på ännu en ny dalkorsning.

Jag kommer fram till Mont Lachats västsida på ca 1100 möh men det skall finnas ett dynamisk dalvindslyft här enligt Jarås. Nära berget hittar jag något svagt som bär mig upp sakta men säkert på Lachats skogskam. Uppe på kammen blir det svårt att vinna någon mer höjd för att kunna komma upp ordentligt på själva berget Mont Lachat. Klockan är nu tjugo i sju och man ser på skuggorna som vandrar upp längs bergssidorna att solen börjar sänka sig allt mer och jag känner att dalvindslyftet börjar mattas. Dessutom närmar sig tävlingens tidpunkt för sista landning 20:00 raskt. Jag överväger ett flertal gånger att smita över skogskammen och försöka glida med vinden längs Lachats ostsida, men den skuggtäckta sidan med lite lagom dalvindsrotor lockar inte tillräckligt. Efter ett flertal omtag lyckas jag S-hang-kurva i några svaga blåsor på gränsen mellan skog och berg, i det femte försöket får jag sådan höjd att jag kan börja nollhanga på berget. Efter en spännade passage av passet Col de Buffaz (landningsplats utsedd) så kommer jag runt på Lachats solsida på gränsen mellan skog och berg. När jag väl ser LGB och klockan visar kvart över sju så kan jag äntligen slappna av. Jag passar på att ta några bilder på La Cha och Aravi-kedjan som badar i skönt och varmt kvällsljus. Jag passerar skogs--kammen innan byn med god marginal och jag kan tom flyga med neddragna öron och speed en kort stund för att komma ned till fältet och tidtagaren. Fältet är helt tomt förutom för tidtagande Pierre, så ingen ser hur virrig jag är när jag skall packa ihop mina saker efter det att koncentrationen släppt efter ett nästan 6 timmar långt flyg. Pierre visar mig också landningslistan där jag ser att ett 20-tal andra piloter gått i mål tidigare under dagen, den första Tord Björkvist, hela fyra timmar tidigare.

Innan jag går till tävlingslokalen och anmäler att jag landat så ringer jag till Ingemar för att berätta att jag landat i LGB. Han svarar, -" Vad kul, själv har jag landat i ett träd.". Senare på kvällen berättar Ingemar att han fått en kollaps + spinn och oundviklig trädlandningsprognos ovan Plan-Fait hanget. Efter att ha valt ut det största trädet och landat i det lär Ingemar ha svarat kolognt "Joo. Det är jag." när upphetsade göteborgare ropat på radion "NÅGON har landat i trädet !!". En liten stund senare har han packat ihop skärmen på 20 meters höjd och släppt ned den genom trädet. Själv kommer han dock inte ned utan hjälp av en fransk trädbestigare som hjälper honom ned två timmar efter första trädkontakt. En händelserik dag helt enkelt. Torsdag 25 juni. Tävlingsdag 3, mera flygning

Patrik, Ingemar, Torre, Katarina och Tomas startar innan tävlingen och beger sig sedan av mot Annecy igen.

Vid briefingen berättar Pierre att hård vind förväntas komma in på eftermiddagen varför ett kortare heat läggs upp med sista landningstid 15:00. Dagens uppgift går via lifthjulet(Tete des Annes) 2 km i NO, till ett hus med rött tak(Chalet de Cuillery) i dalen ovan LGB 3 km i NV, sedan skall vi ta oss till lifthuset(Cret du loup) ovan byn Clusaz, tillbaka och fota toppstugan på La Cha och sedan ned till landningen, totalt ca 30 km flygning. Som vanligt kommer jag inte iväg förrän lite senare, Spitzen och blivande Spitzen är redan ute och letar efter det röda huset när jag kommit ut i luften. Jag får lite höjd tillsammans med ett tio-tal andra skärmar som ligger ovan starten och beger mig samma väg som första tävlingsdagen mot lifthjulet. Och det visar sig fungera bra, sedan blir det ett nytt territorium som jag aldrig flugit i förut, en mäktig gräskam sträcker sig bort mot andra vändpunkten men den ger inget vidare lyft. Tillsammans med Blå Gnistan hittar jag ändå en termikblåsa som lyfter upp oss ovan kammen och vi beger oss mot vändpunkt två. På vägen ser jag Johans turkosa Saber på andra sidan dalen som verkar funka hyfsat, och innan vi andra kommit över är han ovanför Pnte Blanche på 2400. Halvägs över dalen lokaliserar jag fotopunkten och tar ett par bilder. Väl över dalen så bär det hyfsat men inget stig vill fortsätta ända upp. Efter idogt letande tillsammans med en pilot i en Vertex lyckas jag lokalisera en blåsa som bär mig upp ovan Pnte Blanche upp till 2800. Skönt att vara uppe i svalkan nära molnen igen, men när jag väl försöker flytta mig framåt längs åsen mot Roc de Tours så märker man det blåser lite mer än tidigare dagar, min GPS indikerar en framåtfart på runt 20 km/h med svag speed. Det är ganska tomt på skärmar i luften men jag hinner se Johan snedda iväg till Clusaz. För att slippa kämpa i motvind under det kommande glidet mot Clusaz så går jag fram halvvägs mellan korset på Lachat och de Suet innan jag tar ordentligt med höjd (2900) och sticker mot byn i fjärran. Över byn så siktar jag på några mindre cumulus ovan kammen i byns södra utkant, men de ger inte så mycket utan jag får dyka in mot slalombacken nedanför vändpunkten. Halvvägs dit och ca 100 meter under fotopunkten börjar det lyfta och efter ett tag hittar jag en blåsa som jag kan centrera samtidigt som jag tar fram kameran och fotograferar. När det är avklarat så letar jag mig framåt i blåsan för att slippa det förmodade häftiga molnsuget högre upp, efter ett tag börjar det stiga med 4+ och jag drar öron och speed för att komma ut på lagom höjd i molnets framkant. Väl ute ur suget på 2900 så riktar jag mig mot toppstugan på La Cha som jag närmar mig med god medvindsfart. Med lite flax så kommer jag fram på 2200 möh ungefär 200 meter ovan fotopunkten utan att kurva en enda gång, nu är det bara att ta sig ned till huvudlandningen. Med öron och speed går det ca 30 km/h men 1200 höjdmeter tar ett tag att bränna upp, jag blir så trött i 'öron'-fingrarna att jag åker en bit med ett halvt A-paket för att få tillbaka blodcirkulationen. Efter målgång, på finalen får jag ett termiskt lyft över gräset och är tvungen att göra en och landa i väggrenen. En glad Johan är redan i mål och mycket nöjd sedan han gjort sitt bästa race hittills i tävlingen. Klockan är strax efter två och piloter rullar i mål en efter en, till och med Brinkeby som varit illa ute tillsammans med Peder i början av loppet. Exakt klockan 15 när sista piloten sätter ned fötterna och ringklockorna från byns kyrka slår så börjar det blåsa upp, tala om bra prognos. Anna gör sitt bästa heat och lyckas ta sig till och förbi första TP.

I Annecy har steg 1 Patrik (med steg 2 ambitioner) letat upp bra termik på Tänderna och letar febrilt på radion efter sin instruktör. När han inte får kontakt ropar han att han skall ta sig en CrossCountry tur till andra sidan sjön i förhoppningen att instruktören skall höra. Instruktören på marken har glömt bort vilken Patrik det är och frågar Tomas som står bredvid honom på marken -"Är han duktig eller dum?" varvid Tomas självklart svarar -"Han är du….". Hemma på logementet i byn åter vi sedan god pasta och dricker 10 frassars vin. Vid 10 tiden på kvällen dyker Micke och Nettan upp efter en dag på Autobahn de tar in i tvåbäddssviten mittemot oss som kostar hela 120 FF per dag (med egen dusch).

Fredag 26 juni. Vilodag nästan

Dagen börjar inte bra, Johan får först sina tävlingsfoton från gårdagens heat underkända, all flygningen efter första vändpunkten honom därför i stort sett inga poäng alls, sedan ställs dagens tävlingsheat in också. En kraftigt förkyld Anna stannar hemma, vi andra åker på en liten turstripp. Vi navigerar oss genom Annecy för besök på ett växlingskontor och en sportbutik. Innan vi ger oss av mot Gorge de Fier, en ravin som skurit sig ned genom berget under många år. Vi läser om betjäntens och hans avhuggna händer som skall finnas någonstans i ravinen och blir skrämda av en orm som hamnat i ett prekärt läge mitt på ravinens vägg och sticker ut sitt huvud genom mossan. Senare på kvällen efter det vi trott att regnet dragit förbi, letar vi oss upp till skol- och morgonstarten i LGB. Efter anvisningar av en lätt förvånad bonde kör Patrik med en orolig Tomas längs en alltmer avsmalnande ko-stig. Väganvisningarna visade sig dock vara korrekta och vi kom fram till en fin startplats, men precis när vi tagit oss upp till själva starten och skall ta ställning till om vi skall flyga eller inte så ökar vinden och det börjar regna igen. Så det blir en stillsam dag utan flyg men med pasta med Patriks färska tonfisksås till middag.

Lördag 27 juni. Flygning i värme och sjötermik

Inget tävlingsheat idag heller, Johan och Anna stannar sjuka hemma men vi andra gör några flyg i stabila Plan-Fait, där japanerna håller på att trimma linlängderna på sina Boomerang-skärmar. Det är fruktansvärt varmt så vi åker på eftermiddagen upp till Forclaz starten vid Annecy för att svalka oss, äta och titta på vädret. Vi ger oss av på studiebesök till Coche Cabane starten och sedan hittar vi igen den nya kvällsstarten med 780 meters fallhöjd.

Katarina, Tomas, jag och Ingemar hinner iväg innan väderutsikterna och backvind ställer till det på starten. Tomas och jag hittar ett märkligt sjölyft i änden på sjön där vi glider omkring med 0.2 m/s i sjunk. Ingemar hinner också utnyttja det, men blir insvept i regn på finalen. Vi tar betäckning tillsammans med ett tjugotal cyklister under solskyddet på landningen innan vi blir upphämtade av bussen.

Söndag 28 juni. Vilodag

Jag tar en biltur över Aravi-passet och kollar in boendemöjligheterna i Plateu d'Assy vid flygstället Plaine Joux i Chamonixdalen, den söndagsstängda turistbyrån gör det svårt att boka något. På hemvägen möts jag av tutande fransmän som i bredd och viftar med flaggor i ruset efter en seger i fotbolls-VM. Vägen hem över Col de la Colombiere visar sig vara hyfsat bra, men smal.

SM-banketten på kvällen inleds lite dramatisk då en flicka svimmar utanför, men Fenix-Björn gör en stark insats bland oroliga föräldrar och skråniga göteborgare. Prisutdelningen fortskrider med många tal från Brinkeby som vann i alla klasser. I den öppna tävlingen följdes han av danske Mads och japanske Kenji, i NM följdes han av Mads och Tord, i SM kom Tord 2:a och Nicolas Hervy 3:a. Självt får jag gå upp och välja ut ett pris som tolv i den öppna delen av tävlingen.

Måndag 29 juni. Friflygning i Plaine Joux och Forclaz

Vi åker iväg till Plaine Joux, ett flygsäkert ställe med 700 meters fallhöjd och utsikt över Mont Blanc, där jag, Johan och Anna flugit mycket tidigare år. Vi äter först lunch och väntar länge så att vi skall vara säkra på att få lyft. Termiken är dock lite underlig och så men med hjälp av en vinge så fixar jag lite höjd och försöker gå upp mot fiket på Varan som är dagens mål. Men trots att man kommit ett par hundra meter upp så bär det inte vidare och termiken är lite brötig. Jag ledsnar lite och chansar istället på att hitta riktiga blåsor ute i dalen men utan framgång. En efter en landar vi, Micke i sin nya Futura får så mycket lyft på finalen att han måste släppa förbi Atoll-Katarina. Väl nere bestämmer vi att vi provar med ett kvällsflyg i Annecy-Forclaz istället för att stanna kvar i Plaine Joux.

Mickes bil passerar 100 grader celsius på vägen upp till starten när el-fläkten kinkar och det blir tyvärr inget fluget för honom. Vi andra trängs med tyskar och holländare på starten. Kvicka Patrik kommer iväg tidigast av oss och lyckas göra en höjdvinst innan trängseln blir för tuff. Jag väntar själv till sist med Katarina och vi hinner bevittna en trädlandning alldeles bredvid starten.

Piloten fick en störning precis i startögonblicket som han aldrig korrigerade, utan han for som en Zombie rakt in i träden på sidan på starten. Han klarar sig dock fint, trots att han hamnade på det brantaste stället. Sedan beskådar jag och en holländsk instruktör när en tandem-fransos försöker starta, med för mycket broms. Två gånger lyckas han ställa ned skärmen och efter två påtalanden om att inte bromsa fattar han fortfarande inget. Tredje gången så får han hjälp av termiken och kommer iväg. Självt får jag ett fint flyg där jag hinner känna på två B-stall och en ordentlig spiral ovan sjön, ett av de lugnaste flygen jag gjort.

På kvällen äter vi ute, på en restaurang med utomordentlig Pizza och goda menyer. Micke firar att bilen är hel med att beställa in en cafe 'avec'. När personalen väl förstått vad Micke menar att 'avec' skall innehålla så får han in en råvgiftsliknande cognac.

Tisdag 30 juni, vilo och turisdag

Bilen börjar vägra starta, när övriga gänget skall iväg till Chamonix och Aguille du Midi, men med hjälp av idogna tum-attacker på dieselpumpen så hostar den till livs. Jag stannar och kollar in LGB till fots, skriver vykort och handlar T-shirt, mat och lite Haute Savoie vin. Jag betalar även boendet som hamnade på låga 35 Frassar per natt.

Onsdag 1 juli. Resdag mot Danmark

Eftersom vädret i Alperna inte ser så lysande ut så beger vi oss hemåt ungefär vid 10-tiden. Via Schweiz och Autobahn mot Lökken. Vi gör avstickare till en lokal kebabrestaurang i centrala Freiburg och hinner även med en nattlig bonusvisit på Reeperbahn.

Torsdag 2 juli. Hårdvindshanging Lökken

Vi kommer fram till Lökken vid sjutiden, bageriet är öppet och Patrik köper ut morgonbröd. Vi letar oss fram till hanget och Patrik plockar fram sin skärm och provar ett skutt. Men sedan somnar alla på ängen bredvid bilen, när vi vaknar ser det ut som midsommardagsmorgon, med lealösa kroppar liggande där de fallit. Det går fortfarande inte att hanga så vi beger oss till ett pensionat och med hjälp av flytande-dansk Katarina förhandlar vi till oss bra rum. Vi skaffar sedan pengar och fyller magen i Lökken by. När vi sedan tar en promenad på stranden ser vi några som flyger trots att vinden är skapligt sned.

Hanget visar sig fungera men det är marginellt och man måste hålla sig mycket nära kanten för att stanna kvar. Tappre Torkel gör fem promenader från stranden och upp igen innan han får grepp om hanget. Det marginella lyftet gör det lite svårt att mötas men i stort sett kan alla flyga samtidigt. Jag flyger i en timme och lyckas i slutet ta mig fram och tillbaka längs hela de långa hanget. En del svåra passager gjorde att hangningen blev en kul utmaning. Det blåser dock upp och fartmarginalerna blir mindre och mindre. Jag får låna Tomas Sabra 25:a som visar sig fungera mycket bra på det smala hanget. Men till slut har vinden ökat så mycket att man tvungen att ligga framför hanget för att inte komma för högt och spolat med över hanget. Katarina tränar Atoll-balansering på stranden och jag hinner även göra ett kort Atoll-flyg. Men utan speed på Atollen känns det inte så kul. Jag tar även en del bilder på Johan som nu flyger Rave under hangkanten. Vinden ökar mer och mer och till slut blir det svårt för Johan att hålla sig nedanför hanget utan han blåser upp och gör en ofrivillig baklängeslandning uppe på ängen. I "vild" balanseringslek på stranden har Torkel lyckats med konststycket att draggas genom Tomas skärm som får sig två små revor. Fredag 3 juli. Lökken + hemåt

Vi ger oss av mot hanget på morgonen och det blåser mycket, jag är mycket tveksam till att flyga i den sneda hårda vinden utan avvaktar ett bra tag. De andra är inte lika tveksamma utan flyger genom att strandstarta. Men när Johan flugit klart så lånar jag hans Rave och gör ett par flyg i en vind som ligger minst 45 grader snett mot hanget. Fartkänslan i medvindsbenet på 1 meters höjd ovan hangkanten kan inte överdrivas, här gäller det att ta hänsyn till pendlingen för att inte smacka in i hanget. Fredrikshavn-Göteborgsfärjan gör vi sedan upp alla räkenskaper och köper Tax-free varor. Patrik tackar för sig i Göteborg och sent på kvällen släpper vi av Katarina i Kristinehamn.

Lördag 4 juli. 'Gen'-vägar i mellansverige,

Jag kör ringlande småvägar mellan Kristinehamn, Bollnäs och Hudiksvall efter telefontips från brorsan, bussens dieselpump går allt sämre och sämre i och med att dieselmängden minskar. Men väl efter ett par mil på E4:an hittar vi en mack som har fungerande bränsleautomater klockan 05:00 på morgonen. Drygt en timme senare är vi i Söråker. Och det blir en skön sovpaus för mig och Johan innan nästa flygresa om ett par timmar (Kittelfjäll). De övriga: Tomas, Ingemar och Torkel har ytterligare 54 mil till sin resas ändpunkt.

Faktaruta

Längsta flyg: 59 km, 5hr 59 min, LGB-Annecy-LGB

Totalt antal flyg: 19

Total flygtid: 1058 minuter

Minibuss-sträcka: 5748 km

Antal dopp i Nordsjön: 2

Länkar:

[LGB turistbyrå \(sommar\)](#)

[Sommaraktiviteter](#)

Hur du hittar hit:

Bild av huvudflygberget i LGB:

(D=Decollage=Start, A=Atterisage=Landning)

